

רְאֵה

רְאֵה, אָנוּ שְׁבִים
עִם מַלְת אֲמוֹנָה
מְשִׁירִים עֲגוּמִים
אֶל מְקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת.
שׁוֹב בְּתַמִּימוֹת,
לְאֶדָם עֲצוּב
לְאַחַר קִלְלוֹת כֹּה רַבּוֹת
לוֹמַר בְּדִבְקוֹת: אֲנִכִי מְבָרֵךְ.
לְשׁוֹב וְלִהְתְּמָזֵג
בְּאוֹר אֱלֹהֵי, אֲשֶׁר זֹרֵם
לְתֵהוֹם כָּל הַדּוֹרוֹת –
גַּם לְתוֹךְ הַתֵּהוֹם שֶׁלָּנוּ.
כֵּן, אָנוּ שְׁבִים
כְּבָר זְקֵנוּ וְהֶאֱפָרְנוּ,
לְטַעַן בְּעִקְשׁוֹת
שׁוֹב אָנוּ כָּאֵן.
לְהִגֵּן עַל נִשְׁמַת אִפּוֹ
שֶׁל הַיְהוּדֵי הָאֲחֵרוֹן.
לְעֵרֵם עַל קֶבֶר-
מִצָּב רוּחַ שֶׁל יְאוּשׁ.
עִם חֲכָמַת חַיִּים
לְכַסּוֹת עַל הַמְּוֵת
שֶׁבְּלָאוּ הִכִּי יִדְבֵק
לְכָל פְּרוֹסַת לְחֵם.
רְאֵה, אָנוּ שְׁבִים
עִם מַלְת אֲמוֹנָה
מִתּוֹךְ שִׁירִים עֲגוּמִים
אֶל מְקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת.